

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Příslaví 21:2 Člověku připadá správná každá jeho cesta, avšak srdce zkoumá Hospodin.

There are children of Sabbathkeepers who have been taught from their youth to observe the Sabbath. Some of these are very good children, faithful to duty as far as temporal matters are concerned; but they feel no deep conviction of sin and no need of repentance from sin. Such are in a dangerous condition. They are watching the deportment and efforts of professed Christians. They see some who make high professions, but who are not conscientious Christians, and they compare their own views and actions with these stumbling blocks; and as there are no outbreking sins in their own lives, they flatter themselves that they are about right. 4T 40.2

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 40.2 Děti lidí zachovávajících sobotu se od mládí učí držet sobotu. Některé z nich jsou velmi dobré děti, věrné povinností, pokud jde o světské záležitosti; necítí však hluboké usvědčení z hříchu a potřebu činit pokání. To je nebezpečný stav. Sledují chování a úsilí lidí vyznávajících křesťanství. Vidí některé, kteří o sobě mají vysoké mínění, kteří však nejsou svědomitými křesťany, a srovnávají své vlastní názory a činy s těmito klopýtajícími lidmi; a protože v jejich vlastním životě se neobjevují žádné závažné hříchy, lichotí si, že jsou na tom vlastně dobře.

“A natural Christian!” This deceptive idea has served many as a garment of self-righteousness, and has led many to a supposed hope in Christ, who had no experimental knowledge of Him, of His experience, His trials, His life of self-denial and self-sacrifice. 2T 177.2

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 177.2 „Přirozený křesťan!“ Tato klamná představa posloužila mnohým jako roucho vlastní spravedlnosti a přivedla k domnělé naději v Krista mnohé z těch, kteří Jej nepoznali na vlastní kůži, Jeho zkušenost, Jeho zkoušky, Jeho život plný sebezapření a sebeobětování.

To a superficial observer, persons who are naturally amiable, who are educated and refined, may appear perfect in life. “Man looketh on the outward appearance, but the Lord looketh on the heart” (1 Samuel 16:7). FW 32.1

FW – Víra a skutky 32.1 Povrchnímu pozorovateli se osoby, které jsou přirozeně příjemné, vzdělané a uhlazené, mohou zdát v životě dokonalé. **1. Samuelova 16:7** „Vždyť člověk se dívá na to, co má před očima, ale Hospodin se dívá na srdce.“

There is a wide difference between a pretended union and a real connection with Christ by faith. A profession of the truth places men in the church, but this does not prove that they have a vital connection with the living Vine. 5T 228.5

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 228.5 Mezi předstíranou jednotou a skutečným spojením s Kristem skrze víru je velký rozdíl. Když člověk vyzná pravdu svými ústy, tak ho to sice zařadí do církve, ale to ještě nedokazuje, že má živoucí spojení s živým Vinným kmenem.

The hope of salvation is accepted without a radical change of heart or reformation of life. Thus superficial conversions abound, and multitudes are joined to the church who have never been united to Christ. GC 468.2

GC – Velký spor věků 468.2 Naděje na záchranu je přijímána bez pronikavé změny srdce nebo nápravy života. Proto je tak mnoho povrchně obrácených, proto do církví přichází zástupy lidí, kteří nebyli nikdy napojeni na Krista. (srv. VDV 306.4)

Many who call themselves Christians are mere human moralists.... The work of the Holy Spirit is to them a strange work. COL 315.3

COL – Kristova podobnost 315.3 Mnozí z těch, kteří si říkají křesťané, jsou pouhými lidskými moralisty.... Působení Ducha svatého je pro ně divné a cizí. (srv. PM 161.4)

They wrap themselves about with their own righteousness, and are satisfied in reaching their own human standard of character; but how fatally they fail when they do not reach the divine standard. 1SM 320.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 320.1 Zahalují se do své vlastní spravedlnosti a spokojí se s dosažením vlastního lidského standardu povahy; jak fatálně však selhávají, když nedosahují božského standardu.

We may measure ourselves by ourselves, we may compare ourselves among ourselves, we may say we do as well as this one or that one, but the question to which the judgment will call for an answer is, Do we meet the claims of high heaven? Do we reach the divine standard? Are our hearts in harmony with the God of heaven? 1SM 321.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 321.1 Můžeme se poměřovat sami podle sebe, můžeme se srovnávat mezi sebou, můžeme říkat, že si vedeme stejně dobře jako ten či onen, avšak otázka soudu vyžadující odpověď je: Splňujeme nároky vznešených nebes? Dosahujeme božského standardu? Jsou naše srdce v souladu s Bohem nebes?

2. Korintským 10:12b ... vždyť oni se měří sami sebou a přirovnávají se k sobě samým, a nechápou, oč jde.

The hope of eternal life is not to be received upon slight grounds. It is a subject to be settled between God and your own soul—settled for eternity. A supposed hope, and nothing more, will prove your ruin. 1T 163.4

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 163.4 Naději na věčný život nelze získat lehkým způsobem. Je to téma, které musí být vyřešeno mezi Bohem a vaším vlastním nitrem – a sice vyřešeno na věky. Domnělá naděje bez ničeho dalšího se ukáže být vaší zkárou.

We may flatter ourselves, as did Nicodemus, that our moral character has been correct and we need not humble ourselves before God like the common sinner. But we must be content to enter into life in the very same way as the chief of sinners. We must renounce our own righteousness and plead for the righteousness of Christ to be imputed to us. We must depend wholly upon Christ for our strength. 5T 219.3

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 219.3 Stejně jako Nikodém si můžeme lichotit, že náš mravní charakter je v pořádku a že se nepotřebujeme před Bohem pokořit jako obyčejný hříšník. Ale musíme být ochotni vstoupit do života úplně stejně jako největší z hříšníků. Je nutné vzdát se vlastní spravedlnosti a prosit o přičtení spravedlnosti Kristovy. Musíme zcela spoléhat na Krista jako na zdroj naší síly.

Sometimes your fears have been aroused, but still you have never realized your wretched spiritual condition and absolute danger.... You have had a surface work, but not that entire transformation which is necessary in order to bring you into acceptance with God. 4T 189.2

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 189.2 Občas se v tobě probudily obavy, ale přesto sis nikdy neuvědomil svůj ubohý duchovní stav a absolutní nebezpečí.... Došlo u tebe k povrchní změně, ale ne k celkové proměně, která je pro přijetí Bohem nutná.

I was shown God's people waiting for some change to take place, —a compelling power to take hold of them. But they will be disappointed, for they are wrong. They must act; they must take hold of the work themselves, and earnestly cry to God for a true knowledge of themselves. ChS 43.3

ChS – Křesťanská služba 43.3 Byl mi ukázán Boží lid, který čeká na nějakou změnu – na to, že se ho zmocní nějaká strhující moc. Budou však rozčarováni, protože se mýlí. Musejí konat; musí se sami chopit díla a upřímně volat k Bohu o pravdivé poznání sebe samých.

No man can of himself understand his errors. "The heart is deceitful above all things, and desperately wicked; who can know it?" Jeremiah 17:9.... In one way only can a true knowledge of self be obtained. We must behold Christ. It is ignorance of Him that makes men so uplifted in their own righteousness. When we contemplate His purity and excellence, we shall see our own weakness and poverty and defects as they really are. We shall see ourselves lost and hopeless, clad in garments of self-righteousness, like every other sinner. We shall see that if we are ever saved, it will not be through our own goodness, but through God's infinite grace. COL 159.1

COL – Kristova podobenství 159.1 Žádný člověk není schopen sám o sobě poznat vlastní nedostatky. **Jeremiáš 17:9** „Srdce je lstivé nade vše, je nevyčísitelné. Kdo mu porozumí?“ Opravdového sebepoznání lze dosáhnout jen jediným způsobem — a to pohledem na Krista. Lidé se tolik povznášejí ve své vlastní spravedlnosti, protože neznají Krista. Ubohost a slabost — své skutečné nedostatky — si uvědomujeme jen tehdy, když přemýšlíme o Kristově čistotě a dokonalosti. Pochopíme, že jsme ztraceni a bez naděje, oblečeni do šatu vlastní spravedlnosti jako všichni ostatní hříšníci. Uvidíme, že pokud kdy budeme spaseni, nebude to díky naší vlastní dobrotě, ale díky nekonečné Boží milosti. (srv. PM 79.3)

Titus 3:5-7 ⁵Zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého, ⁶kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce, ⁷abychom se ospravedlnění jeho milostí stali dědici v naději života věčného.

He who feels whole, who thinks that he is reasonably good, and is contented with his condition, does not seek to become a partaker of the grace and righteousness of Christ. Pride feels no need, and so it closes the heart against Christ and the infinite blessings He came to give. MB 7.1

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 7.1 Člověk, který se cítí být v pořádku, myslí si, že je dostatečně dobrý, a je spokojený se svým stavem, neusiluje stát se účastníkem Kristovy milosti a spravedlnosti. Pýcha nevnímá žádnou nouzi, a tak uzavírá srdce před Kristem a nesmírnými požehnáními, která přišel dát. (srv. MON 12.3)

A view of our sinfulness drives us to Him who can pardon; and when the soul, realizing its helplessness, reaches out after Christ, He will reveal Himself in power. The more our sense of need drives us to Him and to the word of God, the more exalted views we shall have of His character, and the more fully we shall reflect His image. SC 65.2

SC – Cesta ke Kristu 65.2 Pohled na vlastní hříšnost nás směřuje ke Kristu, jenž nám může odpustit; a když k Němu člověk uvědomující si svou bezmocnost vztáhne svou ruku, Kristus mu zjeví svou sílu. Čím více nás k Němu a k Božímu slovu směřuje naše potřeba, tím vznešenější vhléd na Kristovu povahu budeme mít a budeme tím plněji odrážet jeho obraz. (srv. CK 45.3)

Many are sensible of their great deficiency, and they read, and pray, and resolve, and yet make no progress. They seem to be powerless to resist temptation. The reason is, they do not go deep enough. They do not seek for a thorough conversion of the soul, that the streams which issue from it may be pure, and the department may testify that Christ reigns within. All defects of character originate in the heart. Pride, vanity, evil temper, and covetousness proceed from the carnal heart unrenewed by the grace of Christ. If the heart is refined, softened, and ennobled, the words and actions will testify to the fact. When the soul has been entirely surrendered to God, there will be a firm reliance upon His promises, and earnest prayer and determined effort to control the words and actions. OHC 336.4

OHC – Naše nejvyšší povolání 336.4 Mnozí si uvědomují svůj velký nedostatek, čtou, modlí se a odhodlávají se, a přesto nedosahují žádného pokroku. Zdá se, že v odolávání pokušení jsou bezmocní. Důvodem je, že nejdou dostatečně do hloubky. Neusilují o důkladné obrácení nitra, aby z něj vyvěrající prameny byly čisté a aby jejich chování svědčilo o tom, že v nich vládne Kristus. Všechny charakterové vady mají původ v srdci. Pýcha, marnivost, zlá povaha a chamtivost vycházejí z tělesného srdce neobnoveného Kristovou milostí. Je-li srdce zjemněno, obměkčeno a zušlechtěno, pak o tom budou svědčit slova i činy. Je-li lidské nitro zcela odevzdáno Bohu, bude se pevně spoléhat na jeho zaslíbení, a člověk se bude upřímně modlit a odhodlaně usilovat o kontrolu slov a činů.